Lietas Nr. C04243706
Lietas arhīva Nr. C-0112-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2013.gada 17.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas:

tiesnesis V.Vazdiķis

ar tiesas sēdes sekretāru /sekretārs/,

piedaloties atbildētājas SIA „Kalnozols un Partneri" pārstāvim /pers.M/,

Rīgā, Brīvības bulvārī 34 atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „IONICA" prasībā pret SIA „Orlands" un SIA „Kalnozols un Partneri" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 22.februārī SIA „IONICA" (turpmāk arī – Prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret SIA „Orlands" (turpmāka arī – Atbildētāja Nr.1), kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 2212., 2223.pantiem, lūgts: 1) piedzīt no Atbildētājas pamatparādu Ls 50079,33 un līgumsodu Ls 28727,33, kopā Ls 73806,66.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 4.februārī starp Prasītāju kā apakšuzņēmēju un Atbildētāju Nr.1 kā būvuzņēmēju noslēgts līgums Nr.2004-29/06 (turpmāk tekstā – Līgums Nr. 1) par ventilācijas sistēmas izveides darbiem objektā adrese, Rīgā, par kopējo summu Ls 87895,71 un izpildes termiņu līdz 2005.gada 14.aprīlim.

Līgums Nr.1 vairākkārt grozīts, vienojoties par papildus darbu veikšanu, pagarinot darbu izpildes termiņu līdz 2005.gada 31.maijam un palielinot kopējo summu līdz Ls 84316,28.

2005.gada 1.jūlijā puses parakstījušas darbu nodošanas – pieņemšanas aktu, nosakot atlikušo nesamaksāto summu Ls 48915,30 apmērā, kas, saskaņā ar Līguma Nr.1 2.2.7.punktu bija Atbildētājai Nr.1 jāsamaksā 20 dienu laikā pēc akta parakstīšanas.

2005.gada 1.jūlijā puses parakstījušas papilddarbu nodošanas – pieņemšanas aktu, nosakot atlikušo nesamaksāto summu Ls 3258,59 apmērā, kas, saskaņā ar Līguma Nr.1 3.punktu bija Atbildētājai Nr.1 jāsamaksā 10 dienu laikā pēc akta parakstīšanas.

Atbildētāja Nr.1 savas maksāšanas saistības pēc Līguma Nr.1 izpildījusi daļēji, paliekot parādā Ls 22613,75 apmērā. Prasītāja saskaņā ar Līguma Nr.1 11.3.punktu aprēķinājusi līgumsodu par samaksas nokavējumu Ls 16863,24 apmērā.

Tādejādi kopējā no Līguma Nr.1 izrietošā parāda summa sastāda Ls 39476,99.

[1.2.] 2005.gada 25.februārī starp Prasītāju kā apakšuzņēmēju un Atbildētāju Nr.1 kā būvuzņēmēju noslēgts līgums Nr.2004-29/13 (turpmāk tekstā – Līgums Nr. 2) par apkures, siltummezgla un ŪK montāžas darbu veikšanu objektā /adrese/, par kopējo summu Ls 58460 un izpildes termiņu līdz 2005.gada 5.maijam. Līguma Nr.2 11.3 punktā pielīgts līgumsods jebkura maksājuma kavējuma gadījumā 0,1% apmērā no līguma summas par katru nokavēto dienu, bet ne vairāk kā 10% no kopējās līguma summas.

Līgums Nr. 2 vairākkārt grozīts, palielinot līguma summu līdz Ls 65298,02 un pagarinot tā darbības termiņu līdz 2005.gada 31.maijam.

2005.gada 24.maijā puses parakstījušas vienošanos Nr.3 par papildus darbu veikšanu par summu Ls 3679,32.

2005.gada 27.oktobrī puses parakstīja darbu nodošanas – pieņemšanas aktu, bez iebildumiem pieņemot darbus un nosakot nesamaksāto summu Ls 18 786,26 apmērā. Minētā summa Atbildētājai Nr.1 bija jāsamaksā saskaņā ar Līguma Nr. 2 2.2.7.punkta noteikumiem – 20 dienu laikā pēc akta parakstīšanas, izņemot garantija summu (10% apmērā) no līguma summas. Apdrošināšanas polise Atbildētājai Nr.1 izsniegta 2005.gada 3.novembrī un garantijas summa atbildētājam jāsamaksā 15 dienu laikā pēc polises saņemšanas.

Atbildētāja Nr.1 savas saistības izpildījusi daļēji un kopējā no Līguma Nr.2 izrietošā parāda summa sastāda Ls 34329,67.

Kopā par abiem līgumiem parāda summa sastāda Ls 73806,66 apmērā.

[2] 2006.gada 22.februārī celtā prasība papildināta, kā atbildētāju norādot arī Atbildētājas Nr.1 mātes uzņēmumu SIA „Kalnozols un Partneri" (turpmāk arī – Atbildētāja Nr.2).

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2007.gada 25.janvāra lēmumu tiesvedība lietā apturēta līdz tiks izbeigts vai pabeigts Atbildētājas Nr.1 maksātnespējas process.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 5.septembra protokollēmumu atjaunota tiesvedība lietā.

[5] Atbildētājas Nr.2 pārstāvis tiesas sēdē lūdza prasību noraidīt kā nepamatotu daļā pret Atbildētāju Nr.2, savukārt daļā pret Atbildētāju Nr.1 tiesvedību izbeigt, jo Atbildētāja Nr.1 ir likvidēta.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Par tiesas sēdi un laiku Prasītājai paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Prasītāja nav tiesu informējusi par neierašanās iemesliem, nav lūgusi atlikt lietas izskatīšanu vai izskatīt lietu Prasītājas prombūtnē.

Šādos apstākļos tiesa nekonstatē Civilprocesa likuma 209.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez Prasītājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē atzīstot tā neirašanos par neattaisnotu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka tiesvedība lietā daļā pret Atbildētāju Nr.1 izbeidzama, bet daļā pret Atbildētāju Nr.2, prasība ir noraidāma sekojošu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 223.panta 8.punkts nosaka, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja beigusi pastāvēt juridiskā persona, kura ir viena no pusēm lietā, un nav tās tiesību pārņēmēja.

No Uzņēmumu reģistra informatīvās sistēmas izdrukas redzams, ka Atbildētāja Nr.1 kā juridiska persona ir likvidēta *(lietas 124.lapa)*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.pantu, ja viena no pusēm lietā izstājas (fiziskās personas nāve, juridiskā persona beidz pastāvēt, prasījuma cesija, parāda pārvede), tiesa pieļauj aizstāt šo pusi tās tiesību pārņēmējam.

Kā redzams no lietas materiāliem, lietā nav saņemts Atbildētājas Nr.1 lūgums par puses aizstāšanu lietā ar tās tiesību pārņēmēju. Arī tiesas rīcībā nav informācijas par Atbildētājas Nr.1 tiesību un saistību pārņēmēju.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka pastāv pietiekams pamats piemērot Civilprocesa likuma 223.panta 8.punkta noteikumus un izbeigt tiesvedību lietā daļā pret Atbildētāju Nr.1.

[7] 2006.gada 22.februārī Rīgas apgabaltiesā iesniegtajos prasības pieteikuma papildinājumos Prasītāja norādījusi, ka prasību vērš arī pret Atbildētāju Nr.2, taču kā pamatojumu prasībai pret Atbildētāju Nr.2 norādījusi vien to, ka Atbildētāja Nr.2 ir Atbildētājas Nr.1 mātes uzņēmums – respektīvi Atbildētāja Nr.2 ir Atbildētājas Nr.1 dibinātājs, kuram pieder 100% Atbildētājas Nr.1 kapitāldaļas. Prasības pieteikuma papildinājumi pamatoti ar Komerclikuma 166. un 169.pantu, kā arī Koncernu likuma 2., 3., 27.panta otro, piekto, sesto un septīto daļu, 33.panta otro daļu un 34.pantu.

Tiesas sēdē Atbildētāja Nr.2 pārstāvis norādīja, ka prasībai daļā pret Atbildētāju Nr.2 nav nedz līgumiska nedz likumiska pamata.

Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas piektais punkts noteic, ka prasības pieteikumā norādāmi apstākļi ar kuriem prasītājs pamato savu prasījumu, un pierādījumi, kas to apstiprina.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa cita starpā noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība.

No lietas materiāliem Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka Prasītājas ieskatā prasības pamats (Prasītājas tiesības prasīt no Atbildētāja Nr.2 parādu, ko nav samaksājis Atbildētājs Nr.1) ir apstāklis, ka Atbildētāja Nr.2 ir Atbildētājas Nr.1 dibinātājs.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir kļūdaina Prasītājas atsauce uz Komerclikuma 166.pantu, jo tas reglamentē dibinātāju atbildību par zaudējumiem, kas nodarīti sabiedrības dibināšanas laikā pašu dibinātāju ļaunprātīgas vai nolaidīgas rīcības rezultātā, un neattiecas uz konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem – šajā gadījumā nav celta prasība pret Atbildētājas Nr.1 dibinātājiem par nodarītajiem zaudējumiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir kļūdaina Prasītājas atsauce uz Komerclikuma 169.pantu, jo tas reglamentē valdes un padomes locekļu atbildību par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai, un neattiecas uz konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem– šajā gadījumā nav celta prasība pret Atbildētājas Nr.1 valdes un padomes locekļiem par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir kļūdaina Prasītājas atsauce uz Koncernu likuma 2. un 3. panta normām, jo tās vispārīgi noteic, kas ir koncerns, taču par šadiem apstākļiem lietā strīds nepamstāv.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir kļūdaina Prasītājas atsauce uz Koncernu likuma 27.panta normām, jo tas reglamentē valdošā uzņēmuma likumisko pārstāvju atbildību, taču nav attiecināms uz konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem, jo šajā gadījumā nav celta pret vadošā uzņēmuma likumiskajiem pārstāvjiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir kļūdaina Prasītājas atsauce uz Koncernu likuma 33.panta otrās daļas normām, jo Koncernu likuma 33.pants attiecas uz gadījumiem, kad valdošā sabiedrība nodarījusi zaudējumus atkarīgajai sabiedrībai – minētais nav attiecināms uz konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem, jo šajā gadījumā nav celta prasība pret valdošo sabiedrību par atkarīgajai sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir kļūdaina Prasītājas atsauce uz Koncernu likuma 34.panta normām, jo Koncernu likuma 34.pants reglamentē atkarīgās sabiedrības izpildinstitūcijas un pārvaldes institūcijas locekļu atbildību, ja nav noslēgts koncerna līgums, taču šajā gadījumā prasība pret atkarīgās sabiedrības izpildinstitūcijas un pārvaldes institūcijas locekļiem nav celta.

Ņemot vērā to, ka nav izdevies nodibināt Prasītājas prasības pamatu attiecībā pret Atbildētāju Nr.2 par Atbildētājas Nr.1 neizpildītajām saistībām pret Prasītāju, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība daļā pret Atbildētāju Nr.2 ir noraidāma kā pilnībā nepamatota.

[8] Pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu, tiesa nevērtē citus lietas materiālos esošos argumentus un apsvērumus, jo tiem nav juridiskas nozīmes un tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 199.pantu, 223.panta 8.punktu, 224., 229., 230.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „IONICA" prasību daļā pret SIA „Kalnozols un Partneri" par parāda piedziņu.

Izbeigt tiesvedību SIA „IONICA" prasības daļā pret SIA „Orlands" par parāda piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā 20 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2013.gada 17.septembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesnesis V.Vazdiķis